

ת"פ 58177/11/15 - מדינת ישראל נגד מ.מ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58177-11-15 מדינת ישראל נ' מ'

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הכהן ומידובניק

נגד

מ.מ.

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד הרניק

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 21.2.17, במסגרת הסדר טיעון דיוני, ללא הסכמה לעונש, הודה הנאשם והורשע, לפי כתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

א. איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. תקיפה חובלנית של בת זוג, לפי סעיף 382 (ג) לחוק הנ"ל;

ג. הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287 (א) לחוק הנ"ל;

2. הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבלו בעניינו שני תסקירים, מיום 11.7.17 ומיום 23.11.17, וכן הופנה לממונה על עבודות השירות שחוות דעתו התקבלה ביום 22.1.18. מטעם המאשימה הוגשה הצהרת הנפגעת מיום 5.9.17 [תע/1]. מטעם ההגנה הוגשו מכתב המלצה ומסמכים לעניין שירותו הצבאי של הנאשם [נע/1] ומכתבי המלצה ותעודות לעניין פעילותו ההתנדבותית של הנאשם [נע/2]. כן העידה לעונש בת-זוגו הנוכחית של הנאשם. היום הגיש הסניגור המלומד בהסכמה שני מסמכים נוספים: בקשה לסיוע העירייה לסל מזון [נע/3] ומכתב ממנכ"ל חברה [נע/4].

3. ביום 27.11.17 נשמעו טענות הצדדים לעונש:

התביעה עתרה לעונש של תשעה חודשי מאסר וענישה נלווית;

ההגנה עתרה לביטול הרשעתו של הנאשם ולצו מבחן, בהסתמך על המלצת שירות המבחן;

מעשי הנאשם:

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשם והנפגעת נשואים והם גרו יחד עם חמשת ילדיהם. בתקופה זו ערכה הנפגעת שיפוצים בדירה שקיבלה בירושה, באמצעות קבלן שיפוצים.
2. במועד לא ידוע בתחילת שנת 2014 עבר הנאשם עבירת תקיפה חובלנית של בת-זוג [אישום 2]:
במועד זה סגרה הנפגעת את המחשב הנייד של הנאשם בעודו עובד. הנאשם סטר לנפגעת וגרם לה לנפיחות בעינה הימנית.
3. ב-20.11.14 עבר הנאשם עבירת איומים [אישום 1]:
 - א. באותו מועד בשעת לילה, בדירת המשפחה באאאא, איים הנאשם על הנפגעת וצעק ש"היא מופקרת ומפקירה את ילדיה ויותר חשוב לה לדבר עם הקבלן, שהוא ייקח את ילדיה לאחר שיגיד לילדים ולכל העולם בפייסבוק שהיא מופקרת, ושהוא יטפל בקבלן ומעכשיו זה בידיים שלו והוא יפסיק את עבודתו של הקבלן ויעלה כמה שיעלה";
 - ב. זמן קצר לאחר מכן יצא הנאשם למחסן, הביא את הנשק שהחזיק ברישיון, והחל לנקותו במטבח, בכוונה להפחיד או להקניט;
 - ג. האישום בו הודה הנאשם כולל במפורש את ביצועה של עבירת האיומים גם נגד הקבלן (ככל הנראה בהסתמך על הלכה שנפסקה ברע"פ 2038/04 **לם נ' מ.י.** (2006));
4. במהלך חודש נובמבר או דצמבר 2014 עבר הנאשם עבירה של הפרת הוראה חוקית [אישום 3]:
 - א. לאחר האירוע ב-20.11.14 התלוננה הנפגעת במשטרה והנאשם נעצר. ביום 22.11.14 שוחרר הנאשם בתנאים שקבע בית המשפט וביניהם איסור יצירת קשר עם הנפגעת;
 - ב. לאחר ששוחרר ממעצרו הפר הנאשם את הוראת בית המשפט, שוחח עם הנפגעת ושכנע אותה לבטל את תלונתה.
 - ג. ואכן, ביום 18.12.14 התייצבה הנפגעת בתחנת משטרה וביקשה לבטל תלונתה;

דחיית עתירתה של ההגנה לביטול ההרשעה:

1. הנאשם, שאין לחובתו עבר פלילי, עבד לדבריו בחברת תוכנה כסמנכ"ל פיתוח עסקי וסוכן מכירות, וזוכה להערכה בעבודתו. הנאשם הציג לשירות המבחן מכתב ממעסיקיו, שבו נכתב כי תפקידו הוא "משרת אמן המבוססת על יושרה, אמינות ונאמנות, והיא מחייבת היעדר רישום פלילי". יש לציין, בתמיהת-מה, שעל-אף תפקידו של הנאשם וההערכה לה הוא זוכה לדבריו, הוא מצוי בדחק כלכלי קשה ואף נעזר בשירותי הרווחה (לא הוגשו תלושי שכר או מסמך אחר, פרט למכתב שהוצג לשירות המבחן ולא לבית המשפט; הנפגעת עצמה טוענת בהצהרתה תע/1 שהנאשם לא עבד; נע/3 - בקשה לסיוע לסל מזון).

2. הנאשם חשש, שהותרת ההרשעה על-כנה תוביל לפיטוריו ולפגיעה קשה ואולי בלתי-הפיכה בקריירה המקצועית וביכולת ההשתכרות שלו. עתירת ההגנה לביטול ההרשעה נסמכה על המלצת שירות המבחן, שנשמך מצדו על המכתב, על היעדר עבר פלילי ועל שילובו של הנאשם בטיפול. המלצת השירות היא לביטול ההרשעה "בכפוף להמשך טיפול נדרש".
3. היום הציג הנאשם מכתב [נע/4], ממנו נלמד כי למעשה הנאשם אינו עובד עוד באותה חברת תוכנה, והוא עצמאי ומשתתף עם חברה אחרת בפיתוח פתרונות סליקה וקופות רושמות. אף לעניין זה, לא ברור כלל בפני מי וליאזה צורך על הנאשם להציג 'תעודת יושר'.
4. שירות המבחן מצא כי הנאשם מאופיין "בריכוז עצמי גבוה" ובקווי אישיות נרקיסטיים, לוקה בחוסר יציבות רגשית ועולמו הפנימי כאוטי. השירות המליץ כי הנאשם ישולב בטיפול נפשי, ומיולי 2017 מטופל הנאשם במרפאה לבריאות הנפש. לדעת השירות, עוד ארוכה הדרך לשיקום ממשי: על הנאשם לסיים טיפול נפשי, בו הוא מתמיד, ולאחר סיומו יבחן שילובו בטיפול המשך במרכז למניעת אלימות.
5. הנאשם אמנם הודה במיוחס לו, אך כמתואר בתסקיר מיולי 2017, הוא נוטה למזעור של אחריותו לחלק מהמעשים.
6. הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)) שאושררה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה.
7. חומרתם של המעשים והיותם חוזרים אינם מאפשרים את ביטול ההרשעה. אין עניינו במעשה חד-פעמי, או בעושה שהוא "בגיר צעיר", אף לא במי שהשלים בהצלחה תכנית טיפולית עד-כדי הפוך תפיסתי והתנהגותי מלא. הנפגעת והנאשם עדיין מצויים בקשר, בשל ילדיהם ובשל הליכים משפטיים, ואלו האחרונים מהווים מקור למתח ולרגשות קשים [תסקירים והצהרת הנפגעת תע/1].
8. אף באשר לפגיעה הנטענת, לא מצאתי כי מדובר באותו סוג של וודאות אליה מכוונת ההלכה הפסוקה: לא ברור כלל מדוע תפקידו של הנאשם, שעיקרו מכירות, יעוץ עסקי ושימור לקוחות, מחייב היעדר רישום פלילי שאינו נוגע לעבירות רכוש וכיו"ב; הנאשם הורשע כבר בפברואר 2017, ואין כל סימן שההרשעה הפריעה למעסיקיו דאז ולשותפו דהיום; ולא ברור כלל אם תווית ההרשעה עתידה להפריע תעסוקתית לנאשם, או שמא עצם קביעת אחריותו למעשי אלימות ואיומים.
9. די באמור לעיל כדי לקבוע שעניינו של הנאשם אינו יכול לבוא בקהל החריגים להלכת **כתב**, ועתירת ההגנה לביטול ההרשעה נדחית.

נסיבות העבירות - קביעת מתחמי העונש ההולמים:

1. אף שמדובר במעשים שבוצעו על רקע דומה, של הדרדרות ביחסיהם של הנאשם והנפגעת, מרחק הזמן וטיבם השונה של האירועים מצדיק ראייתם של המעשים כאירועי עבירה נפרדים, נושאים לקביעת מתחמי ענישה

נפרדים (דרך זו אינה מחמירה או מקלה עם הנאשם ביחס לאפשרות של קביעת מתחם אחד, וראו ע"פ 7470/15 מלכה נ' מ.י. (2016)).

2. תקיפה חובלנית של בת-זוג:

- א. הנאשם פגע באופן מהותי בערכים של שמירת הגוף והבריאות, והאוטונומיה של האדם על גופו שהיא חלק מכבודו כאדם. המחוקק ובתי המשפט מצאו חומרה יתירה במעשי אלימות המבוצעים בתוך המשפחה, בתוך ביתה-מבצרה של הקורבן, והטעמים להחמרה הינם הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה בתוך מערכת המבוססת על אמון זה, קשיי החשיפה והמצב הקשה-במיוחד בו נמצא נפגע, הקרוע בין האלימות שמופעלת נגדו לבין הרצון לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף. בנוסף, מלמד הניסיון המצטבר כי הנזק הנפשי הפוטנציאלי הנלווה לעבירות מסוג זה הינו חמור במיוחד;
- ב. העבירה לא היתה מתוכננת, אלא באה כתגובה פסולה למעשה הנפגעת. הנזק הפוטנציאלי הוא אמנם חמור, אך הנזק הקונקרטי לגוף הנפגעת לא היה חמור ואף לא מתמיד. עם-זאת, קל לשער את חומרת המצוקה, הפחד והעלבון שחשה הנפגעת, מה-גם שפניה נשאו את תוצאות המעשה למספר ימים [הצהרת הנפגעת, תע/1];
- ג. הענישה הנוהגת במקרים של תקיפת בת-זוג, שלא בחפץ ושלא גרמה לחבלה קשה או מתמדת, מגוונת למדי, אך ניתן לזהות קו מרכזי בפסיקה ולפיו המתחם המקובל נע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר, ובנסיבות העניין יש לעקוב אחר קו זה, התואם למדיניות הענישה;

3. איומים:

- א. הנאשם פגע בשלוות נפשה של הנפגעת ובזכותה לחיים חופשיים מלחצים אסורים. בעקיפין, מגנה עבירה זו על ערך נוסף - חופש הפעולה והבחירה של האדם, שכן לעתים קרובות נלווית לאיום מטרה של הנעת אדם לפעולה או למחדל, כמסר מוסווה שאינו מגיע לסחיטה גלויה (ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מ.י. (1989)). ואכן, הנאשם מסר לשירות המבחן כי הסיבה למעשה היתה רצונו להשפיע באיומים על הנפגעת, לבל תיפרד ממנו [תסקיר 11.7.17];
- ב. הפגיעה נשאה אופי חמור ומאיים במיוחד, כשהחליט הנאשם לנקות את נשקו במטבח הבית זמן קצר לאחר השמעת האיומים;
- ג. גם אם השמעת דברי האיום לא היתה מתוכננת, הרי נטילת הנשק היתה מתוכננת. קל לשער את הפחד והמצוקה שחשה הנפגעת בנוכחות הנשק, במצב שבו הקשר בין דברי האיום למעשה האיום ברור ומידי. וכידוע, משמופיע נשק בזירה, אין לדעת כיצד יסתיים העניין גם כשנושא הנשק מתכוון "רק" להטיל אימה;
- ד. ראוי אפוא לקבוע מתחם ההולם את מעשי הנאשם, שיהא חמור מהמקובל ביחס

לעבירת איומים 'רגילה', וראו לדוגמה (בשינויים מחויבים) רע"פ 5998/09 **שמאיב נ' מ.י.**
(2009), עפ"ג 56556-12-11 **מ.י. נ' כהן** (2012), ות"פ 26008-01-13 **פלוני נ' מ.י.**
(2015);

ה. המתחם הראוי נע בין שישה חודשי מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי, אך התביעה עתרה לקביעתו של מתחם מקל בהרבה - בין חודשיים לבין שישה חודשי מאסר. לא אעשה עצמי 'קטגור על', ואדבק במתחם שהציעה התביעה;

4. הפרת הוראה חוקית:

א. ברגיל, נקבע מתחם נוהג שתחילתו במאסר מותנה וסופו במאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות;

ב. במקרה דנן מאפייני חומרה: המעשה נעשה באופן מתוכנן ומכשירי, על-רקע נכונותו המוכחת של הנאשם לתקוף את הנפגעת ולאיים עליה, ומטרת המעשה הושגה;

ג. מנגד, יש לציין כי עבירה זו נעברה בתקופה הקצרה שבה ניסו בני הזוג לשקם יחסיהם ואף שבו לגור ביחד;

ד. לפיכך ייקבע מתחם עונשי ההולם את הנסיבות דנן, בין מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, כעונש עיקרי;

נסיבות שאינן קשורות לעבירות - קביעת העונש במתחמים:

1. הנאשם יליד 1974, כבן 43 כיום, גרוש ואב לחמישה ילדים, שהבכור ביניהם גר אצל הנאשם וארבעת האחרים מצויים במשמורת משותפת. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, הוא סיים לימודיו בתעודת בגרות, התגייס לצה"ל ושירת שירות מלא ועוד שנת קבע, ומשרת כיום במילואים כקצין מודיעין. בשנת 2005 אובחן הנאשם כסובל מפוסט טראומה בגין שירותו הצבאי אך לדבריו לא הוכר כנכה צה"ל ואינו זכאי לקצבה. הנאשם נוטל חלק בפעולות התנדבותיות שונות [תעודות ומכתבי הערכה לעניין שירותו הצבאי ופעולות ההתנדבות, נע/1 ונע/2].

2. הנאשם עבד ברצף תעסוקתי בתחום התיכנות, לאחר סיום קורס בן שנתיים, וכיום הוא עצמאי. אחזור ואציין שלא הוצגו לבית המשפט מסמכים, והנפגעת בהצהרתה [תע/1] טוענת שהנאשם לא עבד שנים ארוכות. הנאשם נתון בקשיים כלכליים ונדרש לעזרת מחלקת הרווחה העירונית [נע/3].

3. שירות המבחן מצא שמצבו הנפשי של הנאשם מצריך טיפול פסיכולוגי: עולמו הפנימי של הנאשם אינו מאורגן, הוא מוצף רגשית ומבלבל, והתנהגותו לעתים פורצת גבולות. הנאשם החל טיפול פסיכולוגי ביולי 2017, הוא מתמיד בו ומקבל בו מענה לצרכיו.

4. הנפגעת תיארה בהצהרתה וכן בפני קצינת המבחן, כיצד ניסתה להיפרד מהנאשם ונתקלה באלימות נפשית, כשהתפרצויות אלימות של הנאשם היו לא-צפויות ונטולות הקשר. כיום המתח בין הנאשם לנפגעת הוא רב, על-רקע הליכים משפטיים, והנפגעת חוששת מהנאשם. השירות מצא כי הנאשם היה תלוי בנפגעת מבחינה רגשית והתקשה לראות בה אדם נפרד שאינו כפוף לצרכיו ולרצונותיו, וגם כיום הקשר ביניהם אינו פתור ואינו נחלת העבר, כשגם המאבק המשפטי אינו מאפשר סיום הקשר. קביעה זו תואמת את תיאור אישיותו של הנאשם ככוללת קווים נרקסיסטיים ואת היותו מרוכז בצרכיו. הנפגעת מסרה שגם כיום הנאשם 'נלחם' בה, פוגעני כלפיה, ומסית את הילדים נגדה.
5. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום גם בפני קצינת המבחן, אך נטה למזער אחריותו לחלק מהאירועים ותלה את התרחשותם בנסיבות חיצוניות. שירות המבחן קושר בין דימוי העצמי הנמוך של הנאשם ואופיו המתוח של הקשר לבין ביצוע העבירות.
6. השירות מצביע על הצורך בהמשך טיפול נפשי ולאחריו תישקל האפשרות לשילוב הנאשם בטיפול נחוץ למניעת אלימות. השירות מסכם את תסקירו בהמלצה טיפולית משקמת של פיקוח שירות המבחן.
7. המלצתו של שירות המבחן אינה תואמת את חומרת המעשים, ולא אוכל לאמצה. עם-זאת, יינתן משקל נכבד למצבו הנפשי של הנאשם ולהירתמותו לטיפול, כפי שיפורט להלן.
8. עונש מאסר עלול לפגוע קשות בנאשם, מעבר לפגיעה שבמאסר ראשון, בשל מצוקתו הנפשית, כשהפגיעה תשתרע גם על ילדיו. גם מאסר שירוצה בעבודות שירות עלול לפגוע בתעסוקתו ובפרנסתו.
9. לזכות הנאשם נתונים כבדי משקל:
- א. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות (ולו חלקית);
 - ב. הנאשם עושה מאמצי שיקום, אף שבשלב זה הם מרוכזים בו ובצרכיו;
 - ג. התנהגותו הכללית של הנאשם היא חיובית ביותר ותרומתו לחברה בולטת;
 - ד. היעדרו של עבר פלילי;
 - ה. חלוף הזמן משנת 2014, כשהנאשם לא הסתבך שוב בפלילים;
10. נתונים אלה יצדיקו קביעת עונשו העיקרי של הנאשם בשליש התחתון של המתחמים. לנוכח הזיקה בין אירועי העבירה, ייקבע העונש כאחד, תוך שימת-לב ליחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת האשם, לבין סוג העונש ומשכו. לעונש העיקרי יצורף פיצוי לנפגעת, ולתוספת הרתעה גם מאסר מותנה והתחייבות. אמנע מהטלת קנס, לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם. הנאשם נידרש לטיפול ונתרם ממנו, ולכן יועמד בפיקוח שירות המבחן.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות החל מיום 6.3.18 במרכז יום לקשיש בקרית אונו. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות, או הממונים במקום העבודות, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה. תשומת-לב הנאשם להוראות שבחוות דעתו של הממונה;
- ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה או עבירת אלימות אחרת מכל סוג;
- ג. התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה או עבירת אלימות אחרת מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודשיים;
- ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ לנפגעת, עדת תביעה 4 בכתב האישום, שיופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.5.18, אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום 20.11.14 ועד לתשלום המלא בפועל.
- ה. צו מבחן למשך שנה מהיום, בתנאי מפורש שהנאשם יטופל במרכז למניעת אלימות, ככל שימצא שירות המבחן צורך בכך. הנאשם מוזהר, כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן תוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

- א. עותקי גזר הדין יועברו לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן;
- ב. התביעה תעביר בהקדם למזכירות טופס פרטי מתלונן עם פרטי הנפגעת;
- ג. פיקדונות: פיקדון בתיק זה, בתיק קשור או בתיק המשטרה, יושב לנאשם. הנאשם יוכל לבקש העברת פיקדון מתיק מ"י 14-11-45929 לזכות הפיצוי, ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת;
- ד. לתשומת לב הנאשם: בקשות לדחייתו הנוספת של תשלום הפיצוי או לפריסתו לתשלומים יש להפנות לטיפול המרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995;

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ח, 06 פברואר 2018, במעמד הצדדים.